

Wrocław, dnia 17 kwietnia 2025 r.

Wolny Związek Zawodowy Pracowników Poczty

ul. Krasieńskiego 1

50-945 Wrocław

skr. poczt. 1989

reprezentowany przez radcę prawnego Martę Rolirad

ul. Kazimierza Wielkiego 9/101

50-077 Wrocław

adres email: biuro@kancelaria-rolirad.pl

Szanowny Pan

Donald Tusk

Prezes Rady Ministrów

Dotyczy: apel o podjęcie działań interwencyjnych w związku z pogłębiającym się kryzysem strukturalnym w Poczcie Polskiej S.A.

Szanowny Panie Premierze,

działając w imieniu i na rzecz Mojego Mocodawcy, **Wolnego Związku Zawodowego Pracowników Poczty z siedzibą we Wrocławiu**, będącego ogólnokrajową organizacją związkową reprezentującą środowisko zawodowe pracowników Poczty Polskiej S.A., na podstawie pełnomocnictwa, którego odpis przedkładałam w załączeniu, niniejszym, w imieniu reprezentowanej organizacji, a zarazem w imieniu szerokiego środowiska zawodowego zatrudnionego w Poczcie Polskiej S.A., zwracam się do Pana Premiera z apelem o podjęcie pilnych działań interwencyjnych wobec sytuacji w spółce z udziałem Skarbu Państwa – Poczcie Polskiej S.A.

Powyższe wystąpienie podyktowane jest koniecznością przeciwdziałania negatywnym konsekwencjom konsekwentnych i systemowych działań, podejmowanych przez zarząd Poczty

Polskiej S.A. w latach 2021–2025, których Mój Mocodawca jest bezpośrednim świadkiem jako strona społeczna reprezentująca zbiorowe interesy pracowników.

Poniżej przedstawiam merytoryczne uzasadnienie stanowiska Mojego Mocodawcy, obejmujące pełną genezę problemu, jego skutki systemowe oraz podstawy prawne wymagające natychmiastowej interwencji ze strony Rady Ministrów.

I. Tło systemowego kryzysu dotyczącego Poczty Polskiej S.A. w latach 2021–2025

Z perspektywy instytucjonalnej i społecznej, rok 2021 należy uznać za moment przełomowy, stanowiący punkt wyjścia dla wieloaspektowego kryzysu strukturalnego, w jakim znalazła się Poczta Polska S.A. Rozpoczęty wówczas spór zbiorowy pomiędzy reprezentatywnymi organizacjami związkowymi a zarządem Spółki dotyczył szeregu kluczowych zagadnień, takich jak poziom wynagrodzeń i brak ich systemowej waloryzacji, niezapewnienie rezerw urlopowo-chorobowych w eksploatacji na poziomie 12%, zaniechanie działań na rzecz zatrzymania zwolnień pracowników, brak gwarancji pełnoetatowego zatrudnienia dla osób zainteresowanych jego przywróceniem oraz potrzeba ustanowienia najniższego wynagrodzenia zasadniczego powyżej ustawowego minimum. Istotnym aspektem konfliktu był również postępujący demontaż dialogu społecznego i marginalizacja roli organizacji związkowych w procesie kształtowania warunków pracy.

Zamiast podejmowania działań naprawczych w duchu odpowiedzialności społecznej i konstytucyjnej zasady dialogu wynikających z art. 20 i art. 59 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Zarząd Poczty Polskiej S.A. przyjął strategię pogłębiania presji ekonomicznej, kadrowej i organizacyjnej, wymierzonej bezpośrednio w jej pracowników. Najbardziej widocznym przejawem była praktyka stosowania tzw. „programów dobrowolnych odejść”, w ramach, których dokonywano wyboru pracowników z którymi miał zostać rozwiązany stosunek pracy lub którym planowano zmienić warunki pracy i płacy bez zastosowania przejrzystych i obiektywnych kryteriów. W warunkach silnej presji organizacyjnej pozorność tej „dobrowolności” stała się szczególnie widoczna i powinna być oceniana przez pryzmat konstytucyjnej zasady sprawiedliwości społecznej wynikającej z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ochrony godności człowieka, której przejawem w sferze zatrudnienia jest art. 11³ Kodeksu pracy.

Nadto brak jawnych kryteriów doboru oraz faktyczne pominięcie strony związkowej w procesie konsultacyjnym narusza standardy wynikające z art. 11³ Kodeksu pracy oraz art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także konwencji nr 111 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej dyskryminacji w zatrudnieniu. W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego, w wyroku z dnia 10 września 1997 r., sygn. akt: I PKN 246/97 stwierdzono, że „*nieuprawnione różnicowanie sytuacji pracowników znajdujących się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej bez racjonalnego uzasadnienia może być zakwalifikowane jako nierówne traktowanie w rozumieniu przepisów prawa pracy*”.

Co więcej opisana strategia spółki została w kolejnych latach rozszerzona o działania zmierzające do osłabienia systemu zbiorowego prawa pracy. Kluczowym wydarzeniem było formalne wypowiedzenie Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy (dalej: ZUZP) przez Poczta Polską S.A. w dniu 14 sierpnia 2024 r., które stało się skuteczne z dniem 28 lutego 2025 r. Mimo że działanie to było prawnie dopuszczalne, zostało przeprowadzone w atmosferze braku rzeczywistego dialogu społecznego.

Wypowiedzenie ZUZP odbyło się równoległe z próbą wprowadzenia przez pracodawcę nowego regulaminu wynagradzania oraz regulaminu premiowania. Taki sposób działania narusza zasadę hierarchii aktów wewnętrznych w prawie pracy, zgodnie z którą układ zbiorowy jako źródło prawa zakładowego o charakterze dwustronnym powinien mieć zawsze pierwszeństwo przed jednostronnie wprowadzanym regulaminem. Praktyka ta stanowiła próbę zastąpienia instytucji dialogu i współdecydowania o warunkach pracy i płacy przez uznaniowe decyzje Zarządu Spółki.

W tym samym okresie nastąpiło zaniechanie strategicznych inwestycji w infrastrukturę technologiczną, logistyczną i informatyczną. Proces likwidacji placówek, w szczególności w gminach wiejskich oraz marginalizacja kompetencyjna listonoszy i pracowników urzędów pocztowych doprowadziły do istotnego ograniczenia zasięgu operatora wyznaczonego. Działania te pozostają w sprzeczności z art. 46 i następnymi ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, które nakładają na operatora obowiązek zapewnienia powszechnej dostępności usług pocztowych na równych zasadach.

Równolegle postępowała destabilizacja systemu wynagrodzeń. Pracownicy systematycznie pozbawiani byli godziwego wynagrodzenia, stabilności zatrudnienia oraz szans na rozwój zawodowy. Coraz częściej mieli do czynienia z warunkami zatrudnienia, które nie tylko nie sprzyjały rozwojowi, ale także pogłębiały nierównowagę pomiędzy obowiązkami pracowniczymi a uprawnieniami socjalnymi. Instrumentalne wykorzystywanie regulacji wewnętrznych w sferze wynagrodzeń prowadziło do sytuacji, w której zasady wynagradzania i awansu stawały się mało nieprzejrzyste, zależne od subiektywnych ocen, a nie rzeczywistych kompetencji czy efektów pracy.

W konsekwencji naruszone zostały zarówno prawa pracownicze, jak i podstawowe prawa obywatelskie, w tym prawo do informacji publicznej wynikające wprost z art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasada równego traktowania, wyrażona w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. **Szczególnie niepokojące są sytuacje, w których zaniedbania organizacyjne Poczty Polskiej S.A. doprowadzały do ograniczenia obywatelom dostępu do usług niezbędnych do realizacji praw i wolności, takich jak doreczanie przesyłek sądowych czy kontakt z administracją publiczną.**

W świetle powyższego należy jednoznacznie stwierdzić, że mamy do czynienia z trwającym i pogłębiającym się kryzysem strukturalnym, który dotyka jednego z kluczowych operatorów publicznych w Polsce. Poczta Polska S.A. jako spółka o fundamentalnym znaczeniu dla komunikacji obywatelskiej, dostępu do wymiaru sprawiedliwości i realizacji funkcji państwa, utraciła zdolność do realizacji swojej konstytucyjnej roli. Kryzys ten wymaga pilnej reakcji ze strony Rady Ministrów oraz wdrożenia planu naprawczego, obejmującego nie tylko system zatrudnienia i wynagradzania, lecz całościową reformę modelu funkcjonowania publicznego operatora pocztowego.

II. Zapaść zatrudnienia i warunków pracy w spółce Skarbu Państwa

Zjawiskiem o szczególnej doniosłości, które w sposób bezpośredni wpływa na niewydolność operacyjną Poczty Polskiej S.A., jest dramatyczny spadek poziomu zatrudnienia przy równoczesnym pogarszaniu się warunków pracy pozostałych pracowników. Według dostępnych danych, **liczba zatrudnionych w Poczcie Polskiej S.A. zmniejszyła się w okresie ostatnich lat z ponad 80 tysięcy osób do około 59 tysięcy w roku 2024.** Co istotne, proces ten nie został należycie poprzedzony żadną racjonalną analizą operacyjną ani nie był konsultowany w trybie przewidzianym przepisami ustawy

z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U. z 2025 r. poz. 440 t.j.) oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 123 t.j.).

Brak planowego odtwarzania rezerw kadrowych, nieobsadzanie wakatów, jak również arbitralna polityka w zakresie tzw. programów dobrowolnych odejść, prowadzona była bez transparentnych kryteriów i w sposób naruszający zasady równego traktowania w zatrudnieniu. Wskazywanie przez pracodawcę pracowników „z imienia i nazwiska”, przy braku rzeczywistej dobrowolności w podejmowaniu decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy, godzi w podstawowe gwarancje wynikające z art. 8 jak również art. 11³ Kodeksu pracy, a także stanowi przykład obchodzenia przepisów prawa pracy w celu redukcji kosztów operacyjnych, kosztem stabilności zatrudnienia i bezpieczeństwa socjalnego pracowników.

Dodatkowo, należy wskazać, że wynagrodzenia zasadnicze oferowane przez Poczta Polska S.A. jedynie równoważą najniższą płacę minimalną obowiązującą w danym roku. **Brak adekwatnych podwyżek inflacyjnych oraz nieustanna presja na zwiększanie obciążeń pracowniczych prowadziły do masowego odpływu kadry, w tym pracowników z wieloletnim doświadczeniem operacyjnym.** W rezultacie, dochodzi do sytuacji, w której osoby zatrudnione są obciążane obsługą kilku rejonów doręczeńowych jednocześnie, co uniemożliwia wykonywanie powierzonych obowiązków z należytą starannością.

Opisany stan rzeczy świadczy o rażącym naruszeniu zasad wynikających z art. 94 pkt 2 Kodeksu pracy, nakładającego na pracodawcę obowiązek organizowania pracy w sposób zapewniający pełne wykorzystanie czasu pracy oraz osiąganie przez pracowników, przy wykorzystaniu ich uzdolnień i kwalifikacji, wysokiej wydajności i należytej jakości pracy. **Systemowe przeciążenie pracowników oraz stosowanie rozwiązań kadrowych pozbawionych legitymizacji społecznej i prawnej doprowadziło do stanu, w którym wielu pracowników znajduje się na granicy fizycznego i psychicznego wyczerpania.**

Nadto ograniczenie inwestycji w nowoczesne środki pracy oraz całkowity brak odpowiedzi na żądania płacowe pracowników, stanowią dopełnienie negatywnego obrazu warunków zatrudnienia w Poczcie Polskiej S.A. **Sytuacja ta wymaga pilnej interwencji nie tylko ze strony organów**

nadzoru właścicielskiego, lecz również Państwowej Inspekcji Pracy oraz organów odpowiedzialnych za realizację polityki społecznej Państwa.

III. Możliwe skutki erozji występującej w spółce Skarbu Państwa dla resortów centralnej administracji publicznej i interesu Państwa Polskiego

Zakres oddziaływania obecnego kryzysu toczącego się w Poczcie Polskiej S.A. wykracza poza materię prawa pracy czy organizacji przedsiębiorstwa. Obserwujemy bowiem zjawisko o cechach strukturalnej niewydolności przedsiębiorstwa, które uderza bezpośrednio w zdolność organów państwa do wykonywania powierzonych im zadań publicznych, a pośrednio w podstawowe wolności obywatelskie i zasady demokratycznego państwa prawa. Brak działań naprawczych w przedmiotowym aspekcie, prowadzi do powolnej erozji instytucjonalnej spółki Skarbu Państwa, której konsekwencje rozciągają się na wiele resortów i obszarów strategicznych dla Państwa Polskiego.

➤ ***Ministerstwo Sprawiedliwości – zagrożenie dla prawa do sądu i funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości***

W pierwszej kolejności należy wskazać, na Ministerstwo Sprawiedliwości, które stoi na progu trwałego zakłócenia funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. W świetle licznych sygnałów płynących zarówno od pracowników operacyjnych Poczty Polskiej S.A., jak i od środowiska prawniczego, należy wskazać, że w ostatnich latach nastąpił znaczny wzrost przypadków opóźnień i błędów w doręczaniu korespondencji sądowej w tym pozwów, wezwań, zawiadomień i środków odwoławczych. **W szczególności odnotowywane są przypadki nieprawidłowego awizowania, braku dowodów odbioru lub fikcyjnego doręczenia, co skutkuje dezorganizacją przebiegu postępowań oraz wydawaniem orzeczeń z naruszeniem prawa do obrony.**

Daleko idąca nieskuteczność, opieszałość w doręczaniu przesyłek sądowych prowadzi do przewlekłości prowadzonych postępowań, konieczności ich odraczania, uchybień procesowych oraz naruszeń prawa do obrony. Wszystko to skutkuje zapaścią zaufania obywateli do wymiaru sprawiedliwości. Dochodzi w ten sposób do naruszenia prawa obywatela do sądu wynikającego wprost z art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jak również naruszenia art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz zasady demokratycznego państwa prawa wynikającej z art. 2

Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także norm międzynarodowych dotyczących rzetelnego procesu.

➤ *Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji – erozja skutecznej komunikacji państwa z obywatelem*

Kolejnym beneficjentem chaosu organizacyjnego który ma miejsce w Poczcie Polskiej, z dużą dozą pewności, może stać się Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, odpowiedzialne za nadzór nad organami administracji publicznej, gdyż znajduje się w sytuacji, w której klasyczne kanały komunikacji z obywatelem ulegają dezintegracji. Niewydolność doręczeń powoduje, że obywatele nie otrzymują decyzji administracyjnych, informacji o obowiązkach publicznych ani zawiadomień wymagających reakcji terminowej. Powoduje to powstanie stanu prawnej niepewności, a w praktyce prowadzi do pozbawienia obywatela realnego wpływu na jego sytuację prawną, co narusza zasadę równego traktowania i prawa do bycia wysłuchanym w postępowaniu administracyjnym.

➤ *Ministerstwo Obrony Narodowej – zagrożenie dla mobilizacji i powszechnego obowiązku obrony*

Nie sposób nie dostrzec, że w sytuacjach szczególnych, a biorąc pod uwagę aktualne uwarunkowania geopolityczne, w szczególności zbrojną agresję Federacji Rosyjskiej na Republikę Ukrainy i trwającą tam wojnę, ryzyko ich wystąpienia znacząco wzrasta, zaś ogólny paraliż funkcjonowania Poczty Polskiej S.A., może w tym przypadku prowadzić do poważnych konsekwencji także na polu działania Ministerstwa Obrony Narodowej. Powstały w wyniku takiego chaosu stan napotyka istotne ograniczenia w realizacji konstytucyjnych funkcji Państwa, takich jak zapewnienie obronności ojczyzny wynikające wprost z art. 85 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz organizacji powszechnego obowiązku obrony ojczyzny. W sytuacji, gdy wezwania do kwalifikacji wojskowej, mobilizacji czy szkoleń rezerwistów nie są doręczane na czas, realna zdolność państwa do uruchomienia i sprawnego funkcjonowania systemu obronnego staje się iluzoryczna. Brak skutecznych doręczeń w tym obszarze nie jest incydentalny, a stanowi trwale i systemowe zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego oraz efektywności struktur obronnych państwa.

➤ ***Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej – systemowe łamanie praw pracowniczych***

Zdaniem Mojego Mocodawcy, kolejnym adresatem treści pisma winno stać się Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, które powinno pilnie zająć stanowisko w sprawie systemowego łamania prawa pracy przez pracodawcę publicznego jakim jest Poczta Polska S.A. Przymusowe, a wyrażane w debacie publicznej jako „dobrowolne programy odejść”, zaniżanie wynagrodzeń pracowników poprzez opieranie opłat na zależnych dodatkach do pensji zasadniczej, brak zapewnienia odpowiedniej obsady kadrowej oraz brak poszanowania instytucji dialogu społecznego, w konsekwencji sprowadzają się do wyobrażenia, iż wszystkie te zjawiska łącznie występują nie na marginesie, lecz w centrum struktury zatrudnienia w spółce - Poczcie Polskiej. Sytuacja ta prowadzi do naruszenia art. 20 i art. 24 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 8 i 11³ k.p., a także przepisów ustawy o związkach zawodowych oraz ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych.

➤ ***Ministerstwo Aktywów Państwowych – zaniechanie nadzoru właścicielskiego i ryzyko niegospodarności***

W tym miejscu zasadne wydaje się przyjęcie, iż adresatem niniejszego pisma – w zakresie sprawowania nadzoru właścicielskiego nad spółką Skarbu Państwa, jaką jest Poczta Polska S.A. powinno stać się również Ministerstwo Aktywów Państwowych. Organ ten jako wykonujący prawa właścicielskie Skarbu Państwa, w tym prawa właścicielskie nad Spółką - Poczta Polska S.A., nie realizuje w sposób otwarty i skuteczny swojej ustawowej roli. Brak reakcji na pojawiające się od lat doniesienia medialne o pogarszającej się sytuacji finansowej spółki, przy jednoczesnym braku realnych działań zmierzających do wyegzekwowania odpowiedzialności zarządczej, budzi uzasadnione wątpliwości co do prawidłowości sprawowanego nadzoru. Tolerowanie decyzji o ponoszeniu bezzasadnych wydatków jak chociażby wdrożenie „programu dobrowolnych odejść” w sytuacji deficytu personalnego w spółce może świadczyć o naruszeniu podstawowych zasad gospodarowania mieniem publicznym i niegospodarności, która w świetle art. 296 § 1 i § 3 Kodeksu karnego może wypełniać znamiona czynu zabronionego polegającego na wyrządzeniu znacznej szkody majątkowej w obrocie gospodarczym.

Jednocześnie należy rozważyć, czy działania te, a w szczególności zaniechania w zakresie nadzoru i egzekwowania odpowiedzialności zarządczej, nie naruszają przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. 2024 poz.125 t.j.), w tym art. 17 ust. 1 i 2, który nakłada na organy zarządzające obowiązek należytego i efektywnego gospodarowania mieniem publicznym.

Dodatkowo, art. 3 ust. 1 powyższej ustawy wskazuje na konieczność zapewnienia przez Skarb Państwa właściwego nadzoru właścicielskiego nad państwowymi osobami prawnymi, natomiast art. 4 ust. 1 i 2 tej samej ustawy podkreśla, że „*mienie państwowe służy wykonywaniu zadań publicznych i powinno być zarządzane zgodnie z zasadami prawidłowej gospodarki, z zachowaniem szczególnej staranności*”, co w praktyce oznacza obowiązek działania w interesie publicznym oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa państwa.

Zaniechanie skutecznych działań przez Ministerstwo Aktywów Państwowych w obliczu narastającego kryzysu w Poczcie Polskiej S.A. może w konsekwencji stanowić nie tylko naruszenie przepisów ustawowych, ale również realne zagrożenie dla interesu publicznego i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej.

➤ ***Ministerstwo Cyfryzacji – zagrożenie dla realizacji strategii cyfryzacji państwa***

Ostatnim odbiorcą niniejszego pisma na szczeblu ministerialnym powinno być Ministerstwo Cyfryzacji, które jako jeden z kluczowych interesariuszy publicznego systemu komunikacji, odgrywa istotną rolę w projektowaniu i wdrażaniu strategii cyfrowych państwa. W tym kontekście szczególnie ważne jest, aby Ministerstwo zwróciło uwagę na aktualną sytuację w Poczcie Polskiej S.A., która jako narodowy operator logistyczno - doręczeniowy stanowi kluczowy element infrastruktury niezbędnej do realizacji założeń cyfrowej transformacji administracji publicznej.

Obecne trudności operacyjne, kadrowe i finansowe Poczty Polskiej S.A. mogą w istotny sposób wpływać na tempo i skuteczność wdrażania strategicznych projektów, których operatorem jest Poczta Polska S.A., takich jak e-Doręczenia czy powszechny system komunikacji administracyjnej. **Z tego względu celem działania związku zawodowego jest nie tylko ochrona pracowników w relacjach z pracodawcą, lecz także zabezpieczenie ich miejsc pracy oraz dążenie do poprawy warunków zatrudnienia. W wielu przypadkach wymaga to zasygnalizowania konieczności uwzględnienia**

obecnych uwarunkowań funkcjonowania spółki przy planowaniu dalszych działań w zakresie cyfryzacji usług publicznych.

➤ *Rzecznik Praw Obywatelskich – systemowe naruszenie praw obywatelskich i konstytucyjnych wolności*

Nie ulega wątpliwości, że geneza działań podejmowanych w spółce Skarbu Państwa, Poczcie Polskiej S.A, powinna znaleźć swój wydzźwięk również w działaniach Rzecznika Praw Obywatelskich, który z urzędu powinien wszcząć postępowanie w sprawie systemowego naruszenia konstytucyjnych wolności i praw obywatelskich. Naruszenia te przejawiają się w ograniczeniu dostępu do usług pocztowych dla określonych kategorii obywateli w szczególności ze względu na stopień zurbanizowania miejscowości, w których mieszkają.

Zjawiska takie jak brak doręczeń, fikcyjne awizowanie przesyłek czy likwidacja placówek pocztowych w regionach peryferyjnych kraju, skutkują poważnymi nierównościami w dostępie obywateli do wymiaru sprawiedliwości, administracji publicznej, a nawet ochrony zdrowia. Sytuacja ta stanowi ewidentne naruszenie zasady równości wobec prawa, wyrażonej w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

➤ *Najwyższa Izba Kontroli – obowiązek przeprowadzenia pilnej kontroli efektywności i gospodarności*

Nadto Najwyższa Izba Kontroli jako organ kontroli konstytucyjnej, powinna niezwłocznie przystąpić do kompleksowej oceny sytuacji w jakiej znalazła się spółka skarbu państwa, Poczta Polska S.A., zarówno pod względem efektywności zarządzania, gospodarności, jak i realizacji funkcji publicznej. W świetle art. 203 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 5 ust.1 i 3 ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. 2022 poz. 623 t.j.), beczynność w obliczu tak głębokiej i poszerzającej się wciąż erozji instytucjonalnej mogłaby zostać uznana za zaniechanie wypełnienia konstytucyjnego obowiązku nadzoru.

Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że obecny model funkcjonowania Poczty Polskiej S.A. nie tylko nie realizuje zadań przypisanych operatorowi wyznaczonemu, lecz w sposób trwały i zawiniony narusza podstawowe prawa konstytucyjne, ustawowe oraz wynikające z umów międzynarodowych obywateli Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec braku skutecznych

mechanizmów samoregulacji i nadzoru, konieczne jest natychmiastowe podjęcie działań zarówno przez właściwych Ministrów w ramach ich resortowych kompetencji, jak i przez Prezesa Rady Ministrów, w trybie sprawowanego przez niego bezpośredniego kierownictwa nad polityką państwa.

Niniejszy dokument, sporządzony przez pełnomocnika Związku Zawodowego Poczty Polskiej, stanowi wyraz stanowiska tysięcy pracowników, dla których Poczta Polska S.A. nie jest jedynie miejscem zatrudnienia, lecz instytucją publiczną o szczególnym, symbolicznym i konstytucyjnym znaczeniu. W obliczu postępującej zapaści tej instytucji w imieniu Mojego Mocodawcy apeluję, o nadanie sprawie rangi priorytetu rządowego oraz objęcie jej osobistym nadzorem przez Prezesa Rady Ministrów.

Mając na uwadze powyższe, wskazuję, że mój Mocodawca, Wolny Związek Zawodowy Pracowników Poczty z siedzibą we Wrocławiu deklaruje pełną gotowość do aktywnego udziału w konsultacjach wszelkich projektów i przedsięwzięć dotyczących sytuacji pracowników Poczty Polskiej S.A.

Załącznik:

- pełnomocnictwo

Do wiadomości:

1. Szanowny Pan Adam Bodnar – Minister Sprawiedliwości, Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa
2. Szanowny Pan Tomasz Siemoniak – Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ul. Stefana Batorego 5, 02-591 Warszawa
3. Szanowny Pan Władysław Kosiniak Kamysz – Wicepremier, Minister Obrony Narodowej, al. Niepodległości 218, 00-911 Warszawa
4. Szanowna Pani Agnieszka Dziemianowicz – Bąk – Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa
5. Szanowny Pan Jakub Jaworowski – Minister Aktywów Państwowych, ul. Krucza 36 / Wspólna 6, 00-522 Warszawa
6. Szanowny Pan Krzysztof Gawkowski – Wicepremier, Minister Cyfryzacji, ul. Królewska 27, 00-060 Warszawa
7. Szanowny Pan Marcin Wiącek – Rzecznik Praw Obywatelskich, Al. Solidarności 77, 00-090 Warszawa
8. Szanowny Pan Marian Banaś – Najwyższa Izba Kontroli, ul. Filtrowa 57, 02-056 Warszawa